

בית משפט השלום בירושלים

23 יוני 2019

ת"א 18-07-2147 ולירו ואח' נ' כהן

לפני כבוד השופטת אפרת אייכנשטיין שמלה

התובעים 1. בתיה שילה ולירו ת.ז. 001350305

2. מוריס ג'ק ולירו דרכון 463567125

3. לביאה ולירו ת.ז. 054588298

נגד

הנתבעת מלכה כהן ת.ז. 048838148

נוכחים:

בא כוח תובעים עו"ד דן טפרברג והתובעת 3
בא כוח נתבעת עו"ד שי עקרבי והנתבעת ושני בניה איציק ותומר

פרוטוקול

בהסכמת הצדדים מתנהל דיון שלא לפרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

ב"כ התובעים: לענין הכספומט, אנו סבורים שמדובר בהפרה, אך כיום הכספומט אינו במקום. אשר
לאכסון בתא השירותים, על אף ההצהרה בכתב ההגנה כי השירותים יפונו הם טרם פונו. אני מבקש
להדגיש כי גם נושא הכספומט אינו תקין שכן צריך לזכור שמדובר בנכס שמוכר בדיירות מוגנת כ-50
שנה בשכירות זעומה של כ-100 ₪ והנתבעת ביקשה להפיק רווחים בסך של לטענתה 600 ₪ על חשבון
התובע. חוזה השכירות מגדיר בצורה מאוד ברורה את מטרת השכירות ותנאיה. רואים את זה בעמי
הראשון בכתב יד למכירת משקאות קרים, סיגריות ופלאפל. אני לא חושב שכספומט אחת המטרות.
גם אם אני לא שותף שלו זה חורג ממטרת קיוסק ומהווה הפרה של תנאי השכירות. זה שהוא הסיר
את זה לא מרפא את ההפרה.

מר תומר כהן לאחר שהוזהר כחוק: אני אדם שכל חיי בחרתי ללכת בדרך הישר, לא ימינה ולא שמאלה
ויש לי הוכחות לגבי זה. לגבי הכספומט שמתו אותו בתום לב. ברגע שהוא אמר לי שיכול להיות ש
תהיה איזה בעיה עם הכספומט, במשך חודשיים רדפתי אחריו והוא נסע לחו"ל, כשנאי אומר אחריו
אני מתכוון לעו"ד של התובעים שאלתי אותו מה לעשות עם הכספומט והוא אמר לי בפירוש שלא
אעשה כלום כל עוד לא יודיע לי הוא אמר לי שאולי שנתחלק בזה חצי חצי, והלכתי לבעלים של
הכספומט ואמרתי שב-400 ₪ אי אפשר להתחלק חצי חצי, בעל הכספומט הסכים להעלות את זה עד
1,000 ₪. כשהודעתי על כך לעו"ד של התובעים הוא אמר שיחזור אלי וחזר אלי עם תביעה, מיידית
החזרתי את הכספומט לבעלים. לענין השירותים, אבי ז"ל היה בחנות כ-55 שנה, כמוכן שהוא השתמש
בשירותים ולא רק הוא, כל הבנין השתמש בשירותים לצורכי שירותים, אבל היה בהסכמה בין עו"ד
שלא בכתב אלא בעל פה שהם יודעים שהוא משתמש בשירותים לשים דברים, היה מפתח אצל עו"ד

בית משפט השלום בירושלים

23 יוני 2019

ת"א 18-07-2147 ולירו ואח' נ' כהן

1 שניהל את הבנין היה המפתח אצלו כמובן שאף פעם לא ענין אף אחד וגם כל החשמל והמים שיש שם
2 אנו המשתחה שלנו מממנים את זה. אינסטלציה, חשמל כדי להיכנס. פעם ראשונה ששמעתי שיש טענה
3 בענין הזה זה עם כתב התביעה. נוציא חד וחלק את כל מה שיש לנו, אמרתי לך, אנו אנשים שומרים
4 חוק.

5
6 ב"כ התובעים: לענין השירותים אכן היתה תקופה ארוכה שזה שימש את הבעלים, המקום הוא שלנו
7 בבעלותנו לא השכרנו את זה לאף אחד, אנו כיום רוצים לקחת ולהשכיר את זה כמחוסן. אני רוצה
8 לקחת את החזקה בחזרה ולהשכיר את זה. כל הבנין הוא שלנו, חלק מהחנייות הושכרו.

9
10 לאחר הפסקה

11
12 ב"כ הצדדים: הגענו להסכמה שתנאיה כדלקמן:

- 13 1. מה שמשמש היום כשירותים החזקה בו תוחזר לתובעים עד ליום 25/07/19 ככל שלא יגיעו
- 14 הצדדים להסכמה עד אותו מועד בנוגע לשכירות חופשית לגבי השירותים.
- 15 2. התובעים מוחקים את תביעת הפינוי ומצהירים שכלל האמור בסעיף 1 לעיל יבוצע, לא תהיה
- 16 להם טענה כי קיימת להם עילת פינוי.
- 17 3. מעבר לאמור בהסכם זה, ובכפוף להמשך תשלום דמי השכירות המוגנת, אין לצדדים טענה
- 18 מכל מין וסוג שהוא.

19
20 אנו מבקשים מבית המשפט לתת להסכמה בינינו תוקף של פסק דין ללא צו להוצאות.

פסק דין

21
22
23
24 נותנת להסכמת הצדדים תוקף של פסק דין.
25 אין צו להוצאות.

26
27
28 ניתן והודע היום כ' סיוון תשע"ט, 23/06/2019 במעמד הנוכחים.

29

אפרת אייכנשטיין שמלה, שופטת

30

31

הוקלד על ידי אורית איגלשטיין